

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 260.770 van 24 september 2024
in de zaak A. 241.898/XII-9716**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Steven Renette
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Gouverneur Roppesingel 15 bus 1.2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
 Vlaamse Regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Bart Staelens en Joost Hoste
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46 bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. De vordering, ingesteld op 10 mei 2024, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het departement Zorg van 10 april 2024 waarbij verzoekers aanvraag tot erkenning als arts-specialist in de gynaecologie-verloskunde wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

 Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 september 2024.

Kamervoorzitter Chantal Bamps heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans Van Rompaey, die *loco* advocaat Steven Renette verschijnt voor verzoeker, en advocaat Caroline Cleynen, die *loco* advocaten Bart Staelens en Joost Hoste verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In november 2016 dient verzoeker bij het agentschap Zorg en Gezondheid een aanvraag in voor een erkenning van de beroepskwalificatie van arts-specialist in de gynaecologie en verloskunde.

Op 1 augustus 2017 reikt de FOD Volksgezondheid, dienst Gezondheidsberoepen en Beroepsuitoefening een visum uit aan verzoeker dat hem toegang geeft tot het beroep van arts.

Op 9 november 2017 wordt verzoeker ingeschreven bij de Orde der geneesheren.

3.2. In zitting van 14 december 2017 adviseert de erkennings-commissie gynaecologie-verloskunde, daarin bijgevallen door het agentschap Zorg en Gezondheid, de aanvraag negatief, op grond van de volgende overwegingen:

“De erkenningscommissie heeft de aanvraag van XXXX onderzocht en geeft een negatief advies om volgende reden(en):

Aangezien het voorgelegde diploma van de kandidaat geen Europees diploma betreft en dus ook niet voorkomt in de Bijlage V van de Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, is de erkenningscommissie gynaecologie en verloskunde overgegaan tot de concrete vergelijking van de opleiding die de kandidaat gevolgd heeft met de vereiste[...] (algemene en bijzondere) criteria die aan de Vlaamse student worden opgelegd om uiteindelijk het beroep te mogen uitoefenen, zoals voorgeschreven bij ‘Ministerieel besluit van 23 april 2014 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van arts-specialisten, stagemeesters en stagediensten’ en bij ‘Ministerieel besluit van 15 september 1979 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteit van gynaecologie-verloskunde’.

De erkenningscommissie heeft tijdens het interview op 14 december 2017 vastgesteld dat de kandidaat een specialisatie-opleiding in de gynaecologie en verloskunde gevolgd heeft van – toen nog – 4 jaar, met voorafgaand een 8-jarige opleiding als arts. Bijkomend behaalde de kandidaat ook een master in de fertiliteit in Spanje.

Uit het dossier blijkt dat de kandidaat voldoet aan het aantal ingrepen dat de erkenningscommissie gynaecologie en verloskunde vastgelegd heeft in haar omzendbrief aan de assistenten in opleiding gynaecologie en verloskunde van 16/06/2011. Bijkomend stelt zij vast dat de kandidaat een ruime kennis en competentie heeft in verloskunde en deze ervaring ook behouden heeft tijdens zijn missies met Artsen zonder Grenzen en dit tot oktober 2015.

De voorbije zes jaar heeft de kandidaat echter geen gynaecologische activiteiten meer uitgevoerd, en bijgevolg is de kennis en competentie minder.

Om voorgaande reden adviseert de erkenningscommissie gynaecologie en verloskunde dat de kandidaat één jaar bijkomende opleiding dient te volgen.

Tijdens dit bijkomend opleidingsjaar zal de focus dus ook niet op verloskunde liggen, maar wel op de ontbrekende skills zoals bv. laparoscopie, endoscopie, ... Er zal voor de kandidaat een traject uitgetekend worden met o.a. ook wachtdiensten. Op het einde van dit opleidingsjaar komt er een evaluatie, zowel door de lokale als door de coördinerende stagemeester. De kandidaat dient ook deel te nemen aan en te slagen voor het theoretische examen in juni.

[...].”

3.3. De stageperiode neemt bijna 5 jaar in beslag op basis van gewijzigde/verlengde stageplannen (1/8/2018 – 31/7/2023). De stagerapporten over de eerste 4 stagejaren worden door de commissie telkenmale negatief

geadviseerd, na horen van verzoeker, voor wat betreft de stagerapporten over de jaren 2 en 4. In essentie is de erkenningscommissie van mening dat het niveau van verzoeker ontoereikend is.

In zitting van 13 juni 2023 komt de erkenningscommissie tot de conclusie dat ook het vijfde en laatste stagerapport nog steeds significante tekortkomingen vertoont in onder andere de gynaecologische oncologie en de algemene heelkundige vaardigheden en wordt een heroriëntatie naar huisarts-geneeskunde geadviseerd.

3.4. Intussen, op 5 juni 2023, dient verzoeker een aanvraag in om te worden erkend als arts-specialist. Deze aanvraag wordt door het departement Zorg als onvolledig beschouwd en bijgevolg niet geagendeerd.

3.5. Op 8 maart 2024 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om te worden erkend als arts-specialist.

3.6. In zitting van 25 maart 2024 adviseert de erkenningscommissie gynaecologie-verloskunde de erkenningsaanvraag negatief op grond van de volgende overwegingen:

“Op 14 december 2017 werd de erkenningsaanvraag van XXXX grondig bestudeerd en negatief beoordeeld [...]. Compenserende maatregelen werden voorgesteld waarbij hij met succes een aanpassingsstage van één jaar moest voltooien om de vastgestelde tekorten in kennis en uitvoering van gynaecologische procedures aan te pakken, en om de nog ontbrekende vaardigheden in diverse gebieden, zoals onder andere laparoscopie en endoscopie, te ontwikkelen. Een aanvullende vereiste was dat XXXX succesvol wachtdiensten kon uitvoeren en in de loop van zijn aanpassingsstage slaagde voor het theoretische examen.

XXXX begon op 1 augustus 2018 aan zijn compensatiestage. Deze stage werd onderbroken en later voortgezet, echter zonder de te verwachte leerresultaten te bereiken en met aanhoudende tekortkomingen tot gevolg. Om deze reden keurde de erkenningscommissie op 15 maart 2021 een verlenging van het stageplan goed tot 31 juli 2022, om extra tijd voor verbetering te bieden. Het belang van het tijdig indienen van stagerapporten, voor een nauwkeurige opvolging van de voortgang, werd eveneens benadrukt [...].

Tijdens de zitting van 14 maart 2022 werd het stagerapport jaar 1 van XXXX negatief beoordeeld [...]. Er waren slechts minimale verbeteringen op chirurgisch gebied sinds het laatste overleg met de lokale stagebegeleider en XXXX was nog steeds niet in staat om zelfstandig wachtdiensten uit te voeren - een cruciale competentie voor de zelfstandige uitoefening van het beroep. Op basis van deze informatie en evaluaties werd geconcludeerd dat hij per 31 juli 2022 niet aan de erkenningsvoorwaarden zou kunnen voldoen. [...].

Na het beoordelen van nieuwe stagerapporten op de zitting van 14 juli 2022, stelde de erkenningscommissie vast dat de bestaande tekortkomingen aanhielden. Een hoorzitting werd gepland om verdere stappen te bespreken [...].

Na de hoorzitting op 14 september 2022 concludeerde de erkenningscommissie dat de gepresteerde aantallen en het behaalde niveau nog steeds ontoereikend waren om in aanmerking te komen voor erkenning, onder meer maar niet uitsluitend op gebied van hysterectomie, laparotomie en communicatie en dit ondanks inmiddels vier jaar opleiding. Een verlenging van het stageplan met nog één extra jaar tot 31 juli 2023 werd goedgekeurd [...].

Tijdens de zitting van 13 juni 2023 toonde het laatste stagerapport nog steeds significante tekortkomingen in onder andere de gynaecologische oncologie en algemene heelkundige vaardigheden. De mogelijkheid tot heroriëntatie naar huisartsgeneeskunde werd overwogen en besproken met de kandidaat.

Op de zitting van 25 maart 2024 stelt de erkenningscommissie vast dat, ondanks meerdere kansen en verlengingen, de gewenste leerdoelen niet worden bereikt. XXXX slaagde wel voor het theoretische examen, maar ernstige en niet-remedieerbare tekorten blijven op meerdere vlakken bestaan: zijn kennis en vaardigheden binnen onder meer gynaecologische oncologie, laparoscopie, hysteroscopie en communicatieve vaardigheden blijven ruim onvoldoende. XXXX is niet in staat om zelfstandig wachtdiensten te leiden.

Op basis van alle bovenstaande redenen wordt de erkenningsaanvraag van XXXX zodus geweigerd.”

3.7. Op 10 april 2024 valt het departement Zorg dit advies van de erkenningscommissie, en de motivering ervan, bij en weigert het de aanvraag.

Dit is de bestreden beslissing, waarbij het advies van de erkenningscommissie in bijlage is gevoegd.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Ter verantwoording van de spoedeisendheid laat verzoeker gelden dat de zaak voldoende spoedeisend is om de schorsing van de beslissing te verantwoorden, nu hij door de bestreden beslissing niet kan worden tewerkgesteld al arts-specialist (gynaecoloog-verloskundige) en hem de toegang tot dit beroep wordt ontzegd, daar waar hij zijn hele leven (jarenlange academische opleiding en langdurige stage) gewijd heeft aan de mogelijkheid om dit beroep te kunnen uitoefenen. Verder wijst verzoeker er op dat hij gedurende drie jaren voltijds heeft gewerkt als gynaecoloog/verloskundige voor Artsen Zonder Grenzen in diverse Afrikaanse landen en dat het voor hem niet evident is om zich te heroriënteren naar huisarts, nu daarvoor opnieuw een driejarige stage vereist is. Tot slot benadrukt verzoeker dat hij door deze beslissing ook onmiddellijk een belangrijk financieel nadeel lijdt, nu hij niet regulier inzetbaar is als gynaecoloog/verloskundige.

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te

brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. In zoverre verzoeker verwijst naar de niet-inzetbaarheid als gynaecoloog-verloskundige ter verantwoording van de spoedeisendheid, brengt verzoeker enkel de gevolgen van de bestreden beslissing in herinnering, zonder aan te tonen dat een behandeling van zijn zaak volgens de procedure ten gronde niet kan worden afgewacht.

8. De bezwaren van verzoeker bij een heroriëntatie naar huisarts, zo die al in bewezen causaal verband met de bestreden beslissing kunnen worden gebracht, tonen alsnog niet aan dat zou zijn voldaan aan het vereiste van de spoedeisendheid.

9. In zoverre verzoeker tot slot nog laat gelden dat hij door de bestreden beslissing ook onmiddellijk een belangrijk financieel nadeel lijdt, nu hij niet regulier inzetbaar is als gynaecoloog/verloskundige, beroept verzoeker zich aldus op een financieel-economisch nadeel.

Een dergelijk nadeel verantwoordt evenwel in de regel de spoedeisendheid niet. Het voorgaande neemt niet weg dat op grond van bijzondere redenen er toch van spoedeisendheid sprake is wanneer daaruit blijkt dat verzoeker niet kan wachten op een uitspraak ten gronde. Het komt aan verzoeker toe om concrete, op zijn situatie betrokken (verifieerbare) gegevens aan te brengen om de spoedeisendheid aan te tonen. Bijgevolg is vereist dat verzoeker, wil hij de spoedeisendheid verantwoorden, concreet aantoont aan de hand van verifieerbare gegevens én stavingstukken, dat het door hem aangevoerde financieel nadeel onomkeerbaar is en dat de omvang *cq* impact van een financieel en economisch nadeel bijgevolg, om een gebeurlijke schorsing te verantwoorden, dermate zijn dat verzoeker de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen.

Verzoeker kan er zich bijgevolg dan ook niet toe beperken louter te stellen dat hij een financieel verlies zal lijden, zonder verder inzicht te verschaffen in de ernst en de omvang van dit financieel nadeel. Dit volstaat op zich niet om de behandeling bij spoedeisendheid te verantwoorden, nu hij, bij gebrek aan enig concreet, precies en dienstig gegeven ter staving van zijn aangevoerde betoog, niet doet blijken dat hij zich thans in een toestand zou bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht.

10. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker niet overtuigt dat de aangevoerde nadelen veroorzaakt door de bestreden beslissing van die aard zijn dat het inhoudt dat hij daardoor niet de procedure ten gronde kan afwachten.

Conclusie

11. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	

Greta Scheveneels,	griffier.
--------------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Chantal Bamps